

קמבודיה: שוב פול פוט

כמו בכל שנה נוטל עליו שבועון זה את התפקיד, הלא כל-כך סימפטי, להזכיר לממשלת ישראל עוון פול פוט. מנחם בגין, ניצול השואה ומגדולי ממסד ריה לצרכים פוליטיים שוטפים, נתן שוב הוראה לנציג ישראל להצביע בעד הכרה בראש החמר רוז' כנציגה המוכר והמוסמך של קמבודיה.

זכור, רצח פול פוט באורח מתוכנן ושיטתי מיליונים מבני עמו. מיסמכים שנתפסו בקמבודיה, ושתורי גמו לכל השפות האירופיות, מצביעים ללא ספק על רצח מאורגן, על מחנות השמדה, על הסעות למקום ההריגה ואפילו על מיצעדי מוות בנוסח הנאצי.

כיום משרת פול פוט את הציר האמריקאי-סיני נגד הסובייטים. זוהי סיבה טובה להכשר וגם לסיוע מאי-סיבי, המאורגן על-ידי הסיי-אי-אי.

השנה הצליח רונאלד רגן להפעיל לחץ על שבע

אירה אותה אדישה לחלוטין. טרנסקאי פירושה רעב, במובן הפשוט והראשוני של המילה. בקייפטאון שורר ניצול, והשחורים עובדים בפרך תמורת משכורות על-בות. היחס אליהם הוא כאילו היו תת-אדם. אבל הם יכיר לים, לפחות, להאכיל את ילדיהם.

הסתערות המישטרה על מעברת נייאנגה היתה מהי-רה ויעילה. תינוקות וילדים צורחים, מבוהלים עד מוות.

עולם קטן

רוכזו במגרש רחבי-ידיים עם האמהות. הגברים הושלכו על משאיות פתוחות כאילו היו שקי תפוחי-אדמה. נשים וגברים שגילו התנגדות פעילה הותקפו על-ידי הכלבים, ששיסו בהם השוטרים. אחרים, שרוססו בגאו מדמיע, רבצו מקיאים וחסרי-ישימה לעיני עיתונאים גרמניים והולנדיים נדהמים. מאוחר יותר הופעלו הבולדוזרים שהרסו את הצריפים העלובים ומחצו ממש את שרידי רכושם של תושבי נייאנגה, השוכנת קילומטרים ספורים משכונות הפאר של ליבני קייפטאון.

כד הסיפור מחדש. האקציה בנייאנגה התרחשה לפני ימים ספורים. בעיצומו של החורף הדרום-אפריקאי. נשים וילדים המתינו לגירושם בגשם סוחף ובקור עז.

המגורשים הובלו לטראנסקאי, מדינה עצמאית-כביי כול, שהוקמה על-ידי דרום-אפריקה כדי להיפטר מעודפי שחורים. שילטונות טראנסקאי סירבו לקבלם. יש להם כבר מספיק רעבים משלהם. אלפי בני-אדם נזרקו לגורלם. מצבם הנואש לא הותיר בידם שום ברירה. רובם המכריע פתחו מיד בצעדה ארוכה חזרה לדרום-אפריקה. כל הסיפור יתחיל מחדש. אפליה גזעית, ניצול כלכלי, העדר כל זכויות-אזרח, השפלה יום-יומית, חוקי גזע נוסח נירנברג. אבל, למצער, יש אולי סיכוי לפת-לחם.

פרשת נייאנגה יצרה רוגז רב באירופה. נשיא צרפת, פרנסואה מיטראן, דרש ממדינות אירופה לנקוט פעולה משותפת נגד דרום-אפריקה בעניין זה. עד כה נענו רק הגרמנים, ואף הם המליצו על גישה דיפלומאטית זהירה. בהולנד ערכו צעירים שמאלניים הפגנה נגד הר-אפרטהייד. זהו.

ידיעות מדרום-אפריקה מספרות שתושבי ה"מעברות" בכל רחבי המדינה, בכללם גם אורחים אסיינים ובני-תערוכת, מתארגנים להתנגדות פסיבית נגד האקציות.

אין לי

כמו יגאל הורביץ בשעתו, אימץ הבנק העולמי לעצמו את הסיסמה: אין לי. ראשי הבנק אמנם מנהלים וזכוח עקשני נגד מגמות הקיצוץ הדראסטי-טיות בסיוע-החוף האמריקאי, ומנסים לשכנע את רונאלד רגן שהתעלמותו מנושא יחסי צפון-דרום מוזיקה, בסופו של דבר, לאינטרס המעצמתי של ארצות-הברית. אבל הנשיא מתעקש, וזרובות הבנק מידלדלות.

בינתיים הודיע הבנק העולמי על קיצוץ משמעותי בהלוואות לפיתוח למדינות העולם השלישי. מנהיגי המדינות המתפתחות הופנו לבנקים פרטיים בארצות-הברית, מערב אירופה ויפן. 31 מדינות באפריקה, הסובלות ממצב כלכלי קשה במיוחד, כבר הודיעו שלא יוכלו לעמוד בתנאי הלוואה של בנקים מיסחריים. העלאת שיעורי-הריבית ב"ארצות התעשייתיות הפכה את הלוואות ליקרות, ולמעשה בלתי-יציבות להשגה על-ידי רוב מדינות העולם השלישי.

מיהו

פאשיסט?

שווא

חתולים!

רשימה שהופיעה לפני כשבועיים בשבועון הר-אמריקאי טיים, ותיארה את התופעה המזרחית של פחד ושינאה כלפי חתולים, גררה מכתבי קוראים רבים.

ג'ון וילקינסון מוויירג'יניה מצטטת, "פיתגם סיני", אותו המציאה כנראה, לצורך המכתב: "מי ששונא חתולים היתה כנראה עכבר בגילגולו הר-קודם."

דוברת האירגון להגנת החתולים הסבירה שבדי-חות אנטי-חתוליות גוררות מעשי אלימות, אותם היא מתארת בפרטי פרטים, כמעט בהנאה. קורא אחר סבור שאדם ניכר ביחסו לחתולים, ושונאי החתולים הם בדרך כלל הגרועים שבבני-האדם.

כרגיל בעיתונים אמריקאיים, מביאים גם עובדי-דות מהחיים. נאדין קולברט כותבת לטייט שבניטו מוסוליני, גאוליאונו בונפארטה, לואי ה-14 ואלכ-סנדר הגדול שפאו כולם חתולים. לעומתם היו אבי-רהם לינקולן, אלברט שווייצר, ויקטור הוגו ומארק-טוויין, חובבי חתולים ידועים. לך ותוכיח את ההיפך.

ללא סיוע בינלאומי נרחב, סיכויי ההצלחה שלהם זעור-מים. רוב ממשלות העולם מתעבות את האפרטהייד, אבל מעט מאד נעשה בעניין.

מומחים ישראליים לענייני ביטחון סבורים, שלממ-שלת דרום-אפריקה יש תוכניות ברורות לביצוע גירוי-

שוטרי דרום-אפריקה מתכוננים לאקציה טרנסקאי פירושה רעב

שים המוניים ואף פעולות טבח בקנה-מידה גדול, אם יעריכו שהאיום על עצם שילטון האדם הלבן במדינה הוא רציני.

אין כל ספק שאמצעי הלחימה של הצבא והמישטרה מספיקים בהחלט לצורך זה. אף אדם רציני בדרום-אפריקה אינו משלה את עצמו ש"האפרטהייד בכסיות משי", כלומר ההפעלה הסלקטיבית של שיטות הדיכוי לפי דוק-טרינה של "הפרד ומשול", נוחלת הצלחה. לכן תהליך המיליטריזציה הוא בלתי-ימנע.

ראש-ממשלה מנחם בגין נתן את ההוראה

מדינות נוספות ולשכנעו להצביע בעד המרצה — ספ-רה, ג'אמייקה (שעברה מהפך ימני בבחירות השנה), האמירות הערבית המאוחדת, בוסטואנה, חוהי-השנהב, סוויילנד והרפובליקה המרכז-אפריקאית. אוסטרליה, ש-הצביעה בשנה שעברה בעד החמר רוז', החליטה השנה להימנע.

מומחי תיקשורת בעולם מאוחדים בדיעה, שנושא זה איבד את ערכו כ"חדשות". בארץ קיים קשר שתיקה מוחלט בעניין זה. בדרך-כלל ממעטת העיתונות למסור מידע על דרך הצבעותיה של ממשלת ישראל באו"ם. מדוע שלא יהיה בישראל חוק, המחייב את ראש-מישר-לחת ישראל באו"ם לפרסם פעם בשנה מודעות בעיתור-נים, שיכילו דיווח מפורט על העמדות שנקטה המדינה במוסדות האירגון-הבינלאומי?

דרום-אפריקה:

תוכניות טבח

מאות השוטרים, שהקיפו את שכונת הפחונים הענקית ליד קייפטאון, היו נחושי החלטה. הכלבים המאולפים, האלות, הנשק החם וכל שאר הצידוד המופעל באקציות הדרום-אפריקאיות היו במצב הכן. גם העיתוי היה אי-דיאלי — בשעה 4 לפנות בוקר אפשר היה למצוא את הפועלים השחורים בבתיהם.

פקודתו של פיט קורנהוף, שרי-הפיתוח של פרטוריה, לא השתמעה לשתי פנים — הפועלים השחורים הם זרים. אין להם רשיון עבודה בדרום-אפריקה. יש לגרש אותם ואת בני משפחותיהם ל"מדינתם", טראנסקאי. כל האמר-צעים לכך כשרים.

בולדוזרים, כלבים וילדים צורחים. לממשלת דרום-אפריקה לא איכפת במיוחד שמדובר, בעצם, באני-שים שולדו במדינה. גם העובדה שטרנסקאי אין עבר-דה ואין שיכון עבור המגורשים ובני משפחותיהם, משר-